

2017/3

Poutník

časopis Obce unitářů v Brně

Kresby a fotografie Rev. Mgr. Jarmila Plotěná

Šest barev duhy poutník v očích má
a sedmou stále hledá.

Jen upřímná pouť ke Světlu
mu k šesti sedmou přidá.

Závoj mámení když dodoutnal,
ze Zdroje Pravdy srdce pije,

ten poutník, který Cestou nezklamal,
sedmerou barvou lásky žije

Obsah

Obsah	1
Přineste si květinu do společné vázy (<i>Rev. Mgr. Jarmila Plotěná</i>) ..	2
Hodina člověka (<i>Dr. Norbert F. Čapek</i>)	3
Výročí členů	4
Vzpomínka na sestru Ing. Miluši Šubartovou (<i>Ing. Milan Šubart</i>) ..	5
Baúl Lalon Shah (<i>překl. Ing. Pavel Sedlák, Ing. Mohsin Mortaba</i>) ..	8
Výklad symbolů (<i>Rev. Miloš Mikota</i>)	10
Desatero pro silného jedince	14
Poučení z vinného kmene (<i>ThMg. Milan Klapetek</i>)	14
Pro chvíle ticha k zamyšlení (<i>Ralph Waldo Trine</i>)	16
Virtuální realita (<i>Ivo Koukol</i>)	17
Tělesná cesta (<i>Bc. Daniel Novotný</i>)	18

Přineste si květinu do společné vázy

To není ani možné, že už je tu zase naše Květinová slavnost. Brněnská obec ji mívá jako poslední program v červnu a pak nejsou sice vyloženě prázdniny, tak že by “se nic nedělo“, míváme páteční setkání, jedno z červencových bude mimo Staňkovu u fontánky FONS SALUTIS v pátek 14.7.2017 v 17 hod.

Letošní Květinová přinese trošku vzpomínání, jak Dr. N. F. Čapek založil před 95 lety předchůdkyni Unitarie Společnost svobodného bratrství a dal tak mnoha svobodně smýšlejícím lidem duchovní domov – tedy společenství kam mohou přijít, ač mají ne zcela shodné názory, nacházejí se v různých životních situacích, mají odlišné duchovní zkušenosti a ubírají se různými životními cestami. Už od počátku svého založení takové společenství připomínalo pestrou kytici květin. Sešly se v jedné váze, ať je přinesl kdokoliv, ať pocházejí ze zahrad, skleníků, luk nebo lesů, ať to jsou vyšlechtěné květy nebo prosté luční kvítí, všechny jsou krásné a v jedné váze tvoří jednotu i při své různosti. To je také poselství unitářského Květinového shromáždění. Čapek je daroval čs. unitářům a po nich si je oblíbila i zahraniční unitářská společenství.

A že u příležitosti takového kulatého výročí je vhodné se také poněkud přenést do duchovní atmosféry doby První republiky, kdy Společnost svobodného bratrství vznikla, připomene nám tuto dobu Prof. Miloš Dokulil. Zajímavé bude jeho srovnání tehdejší situace s dnešním stavem. Pokusíme si zodpovědět otázku, čeho jsme dědicové, čeho máme být pokračovatelé a jaké jsou cesty duchovnosti v naší současnosti. Zajímavé otázky? Tak nad nimi přijďte společně popřemýšlet.

Následující stránky přinášejí článek od Rev. Miloše Mikoty o symbolice unitářského znaku, jehož výraznou součástí jsou slunečnice. Motiv rostlin, tentokrát vinné révy přináší rovněž článek ThMgr. Milana Klapetka přinášející poučení z vinného kmene.

O tom, jak by svět neměl vypadat, pojednává vesele i vážně článek pana Ivo Koukola. A až dočtete skoro na konec tohoto čísla, zastavte se nad slovy a hlavně nad hlubokým smyslem jedné z nádherých písní bengálského Baúla Fokira Lalon Shaha v překladu Ing.

Pavla Sedláka za spolupráce interpreta těchto písní Ing. Mohsina Mortaby z Bangladéše.

Květinového Poutníka uvádí text Dr. N. F. Čapka z roku 1922, kdy vznikla Společnost svobodného bratrství.

Hojnost duchovně přínosné svobody nám všem přeje

Jarmila

Srdečně zveme na:

KVĚTINOVOU SLAVNOST BRNĚNSKÉ OBCE u příležitosti 95. výročí našeho Svobodného bratrství, která se koná v pátek 30. června od 17:00 hod v Malém sále Bílého domu, Žerotínovo náměstí, Brno.

Hrát a zpívat budou členové souboru Musica Regina. Také vystoupí vzácní hosté - Marie Sedláčková (operní zpěv), kterou na klaví bude doprovázet prof. Irena Květoňová. Ukázkou písní ze svého repertoáru přednese další host - Ing. Mohsin Mortaba z Bangladéše.

Přineste si květinu do společné vázy.

Jarmila

N. F. Čapek

Hodina člověka

Nyní jest hodina člověka: nové úkoly pro široké paže tlukou na brány světa.

Člověk strhává pouta vlastní rukou ukovaná: odvrhuje slepé, zamračené bohy, jež v dobách slepoty si vytvořil.

Bůh není již cizincem: přichází v člověku, který tvoří a pracuje.

Poznej člověka a poznal jsi hlubokosti božské.

Přichází člověk, poutník vesmíru. Na ohních oltáře, prv než na zem vstoupila, duše jeho byla rozžehnutá.

A bude hořeti ještě, až slunce zaniknou.

Jeho nohy pocítily tlak starých světů.

A kráčeti budou po jiných nejmenovaných světech, které dosud spí v nějakém novém snu Boha

Hle, člověk položil své žezlo na hvězdy.

A svůj hlas vyslal po zemi.

Nebesa vyznávají svá tajemství a hvězdy vyhlašují své mystérie.

Člověk zavolal blesk z jeho skrytého místa, aby překlenul prostory světa.

Ruka jeho strhla roušku velkého zákona - zákona, jenž byl před světem.

A nyní člověk stopuje okruh zákona a nachází v něm svoji ochranu a svého přítele.

My lidé země máme zde stavivo ráje. Máme ho dost.

Nepotřebujeme jiných kamenů k stavění schodů k Nesplněnému.

Žádného nového kování k branám, žádného jiného mramoru k chodbám.

Žádných jiných cedrů pro trámy a střechu nesmrtelných snů člověka.

Zde na obyčejné lidské cestě je veškerý materiál k vystavění nebe.

Náš je to materiál k vystavění věčnosti v časnosti.

Cesty a cíle, I.ročník, 1922/1

Pozn.: Zachován původní pravopis autora.

Výročí členů

Všem členům Brněnské obce unitářů, kteří se narodili v červnu a v červenci

PŘEJEME VŠE NEJLEPŠÍ!

17.6. Rev. Mgr. Jarmila Plotěná

17.6. by se dožila sestra Eliška Alžběta Plotěná 94 let

30.6. Milena Sedláčková

7.7. Ing. Jana Jiříčková

13.7. Jitka Zlámalová

16.7. Miroslav Nejezchleba

20.7. Vladimír Oršulík

Ing. Milan Šubart

Vzpomínka na sestru Ing. Miluši Šubartovou

Sestra Ing. Miluše Šubartová zemřela nečekaně v úterý 20. června 2017 v požehnaném věku 90 let.

Neplačte moji milí.

To jen Duch odkládá moje unavené tělo ... dopsala jsem román života. Přejte mi pokoj na nebi, ať vrátím se zpět v řádcích a v myšlenkách prosvítit svět ... léta minulá i krásné chvíle s vámi, báseň je neukončena a připravena na pokračování ...

Toto jsou slova naší milované maminky, zápisky které začala psát na volné lístky po její mrtvici v roce 2009. Nechtěla nás ještě opustit a čekala na chvíli, kdy budou určité věci vyřešeny. Její častá slova Ivan-ko, já chci, abys byla šťastná, se uskutečnila ... pokračuji s mojí životní láskou a v práci vyššího já dál ... volím cestu štěstí, lásky, hojnosti a úspěchu.

V den, kdy duch odložil Tvoje unavené tělo, vlétla do pokoje beruška a já ji držela v ruce. Tato beruška mi ihned připomněla stejný symbol po smrti našeho drahého otce. Berušky jsem často nacházela v postýlce mé milované dcery Natálky, která se narodila 1,5 roku po jeho smrti.

Ano víme, že jsi tu s námi a bdíš nad námi ...

Mámo, na Tvoji počest mám Tvoje oblíbené náušnice v uších, abych Tvoje a nyní moje vyšší poslání vedla dál ... Tyto náušnice z Egypta příběh našeho života a nás, kdy jsme navzdory komunismu všichni vystudovali a našli smysl života. Jana v Německu jako lékařka, Iva v Holandsku jako inženýr zahraničního obchodu a Milan v České republice jako inženýr. Tvoje obětavá a zlatá duše nás vedla celým naším životem, i když po rocích v Egyptě u cele naší rodiny začala temnota světa a boje. Tvoje pomoc druhým, Tvoje víra a silná osobnost je příkladem druhým.

Recituji pár úryvků ze záznamu od maminky:

Milane, mám Tě moc ráda, děkuji za Tvůj doprovod při mé cestě k drahému Pánu Ježíši Kristu. Totéž vyřizují Janě a Ivě, že jsem na Vás myslela do posledního okamžiku, kdy jsem přecházela ze světa k Ježíši Kristu, který mě vede za ruce do věčných příbytků.

Moje drahé kytičky, myslete na mě a já z nebe budu stále s vámi ve světle hvězd

Ved' k poznání i moje děti, v tom, co nestačila jsem dokončit v chrámu jejich srdcí. Proto neplačte neb spím, abych se probudila k vyššímu poslání. Mé srdce Vás bude provázet v slunečném jasu a třpytu hvězd.

Na závěr mého projevu úryvek z žalmu 73, 23-24, který maminka zmiňovala jako možnost na parte:

“A přece zůstanu stále u tebe, uchopil jsi mne za mou pravici, vedl jsi mě svými radami a pak mě přijmeš do své slávy“.

Děkuji Vám všem, kteří jste přítomni z respektu a lásky k naší milované mámě.

Mámo, milujeme Tě, v našich duších zůstaneš navždy.

(Z obřadu posledního rozloučení s Ing. Miluší Šubartovou)

Modlitba k Otci Světél

Nosnost Modlitby k Otci Světél je stěžejním místem klenoucí se jako most mezi národy, propojující nejen křesťany, ale i jiné lidí dobré vůle všech kontinentů vycitujících nazrání spravedlnosti řádu Božího, spějícího ke žnám - oddělení světla od temnot, jak dosvědčuje i titulní strana prvotisku - Lux in tenebris - Světlo v temnotách (Amsterdam 1657).

Prorocká vize J. A. Komenského o zaslíbení spravedlnosti Boží nazrává na předělu nebes a země inspirujícím žalmem 18,29:

„K Tobě, ó Otče světél, se všichni modlíme, konečně obráceni, plni pokory, měj slitování s námi všemi! Rozsviť naše lampy, osvětli naši temnotu! ...

Ó Otče duchovních sil, ó Pane všeho živého, jehož oči bdí nad dětmi Adamovými, Ty, který vidíš naši slepotu, slituj se nad námi! Dej

ať pochopíme, že všechny věci jsou od Tebe, skrze Tebe a v Tobě, i my sami. Ó kéž Tě najdou všichni, kdo Tě hledají, i ti, kteří nevědí jak Tě hledat. Ó neviditelné Světlo, daruj nám oko, které Tě může spatřit! Ó věčné Světlo, osvit' našeho ducha, stvořeného k podílení se s Tebou na věčnosti. K Tobě volá svět spějící k zániku.

Ó Bože všech národů, dej všem národům poznat hlas své polnice, aby chodily v Tvém světle. Naplň, ó Bože, svým poznáním Zemi tak, jako je moře naplněno vodami. Dej povstat lidem, kteří Tvou vůli zapíší do knih, a tyto pak Ty sám vtiskni do lidských srdcí! Pečuj o to, aby všude na světě byly zřizovány školy, v nichž budou vyučovány Tvé děti! Inspiruj ducha moudrých na celém světě, aby se spojili k Tvé oslavě. Ty ale sám ved' sbor svých vyvolených!

Ó Světlo světa, Ježíši Kriste, bez něhož všechno je tmou, ozáři svět! Ó Cesto, bez níž je každý ztracen a bloudí, zaved' všechny, kteří se od Tebe vzdálili, skrze sebe opět k sobě, ke své blažené věčnosti! ... Bylo by příliš málo, kdybys byl Spasitelem jenom jednoho nebo druhého národa. Cožpak neprohlašuješ? „Dal jsem sebe jako Světlo i pohanům, abych byl spásou až do končin Země“ (Iz. 49,6). Vyšli své anděly s věčným evangeliem, aby toto radostné poselství zvěstovali všem obyvatelům Země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Démoni, Tvoji nepřátelé, Tě obvykle prosí, abys jim nepřikazoval odejít do pekla, ale nechal je vejít do vepřů (Luk. 8,13). My, Tvoji služebníci, Tě ale prosíme, abys jim přikázal rychle se vrhnout do pekla a aby toto bylo nad nimi zavřeno a zapečetěno tak, aby již déle nemohli svádět národy (Zjev. 20). Ty sám, ó Spasiteli světa, učiň, aby nemohli bránit ničemu, co se týká Tvé svatosti a spásy světa!

Kéž se brzy celý dům světa naplní stoupajícím kouřem a světlem Tvé nádhery!

Kéž po celém světě lidé, v tisících semknuti kolem trůnu Tvého majestátu, vespolek provolávající: „Svatý, svátý, svátý je Pán, Bůh zástupů! Celá Země je plná Jeho slávy.“

Velebeno budiž jméno Pána nyní a navěky. Od východu slunce až na západ buď chváleno jméno Pána. Staň se tak, Pane Bože, Amen!“

Překlad z kapitoly 22 Komenského De weg van het Licht, Bibliotheca Philosophica Hermetica, Amsterdam 1922 Miluše Šubartová

Baúl Lalon Shah

Přeložili Mohsin Mortaba a Pavel Sedlák

Můj soused

(píseň)

Nedaleko mé chatrče je Záhadné Město,
kde žije můj Soused.

Ach, tak blízko.

A já Ho nikdy nespatriil!

Sousedovo Město leží v nekonečném moři,
v nezměrné Hlubiné, bezbřehé,
kterou nepřeplyješ žádnou lodí.

Ptám se Ho,

jak se tam mám dostat?

Jak mám popsat svého Souseda?

Vždyť nemá ruce, nohy, krk ani hlavu.

Hned je v Prázdnosti, hned ve vodě.

Kdyby se mne jedinkrát dotknul,
všechna smrtelná trápení by okamžitě skončila,

On a Lalon žijí na stejném místě,
přesto je dělí nekonečná dálka.

A já Ho nikdy nespatriil!

Nedaleko mé chatrče je Záhadné Město,
kde žije můj Soused.

Ach, tak blízko,

A já Ho nikdy nespatriil!

Baúl Lalon Shah

Význam pojmů:

Město je svět, Soused je Bůh, voda je vědomí, moře je život.

Lalon Shah

Je známý pod jmény Lalon Sain nebo Shah (tj. Svatý Lalon), také Lalon Fokir nebo Mahátma Lalon. Narodil se snad v roce 1772, zemřel 17. 10. 1890. Byl předním bengálským filosofem, baúlským světcem, mystikem, skladatelem písní, sociálním reformátorem a myslitelem, je ikonou bengálské kultury. Ovlivnil a inspiroval mnoho básníků a sociálních a náboženských myslitelů, mezi jinými Rabíndranátha Thákura, Kazi Nazrula Isláma nebo Allena Ginsberga. Odmítal „všechny rozdíly mezi kastami a věroukami“. Ve svých písních předvídal společnost, kde budou žít všechna náboženství v harmonii. Založil svatyni Lalon Akrah blízko železniční stanice Kutsia v distriktu Kushtia. Jeho následovníci žijí převážně v Bangladéši a v západním Bengálsku. Jeho následovníci a oddaní se v Lalon Akrah každý rok shromažďují, aby jej tři dny oslavovali a diskutovali o jeho písních a filosofii.

Všichni se ptají: „Jakému náboženství tohoto světa patří Lalon?“ Lalon odpovídá: „Jak náboženství vypadá? Nikdy jsem žádné náboženství neviděl. Někteří používají Mály (hinduistické růžence), jiní Tasbi (muslimské růžence), a tak lidé říkají, že patří k tomu či onomu náboženství. Ale nesete znaky svého náboženství, když přicházíte na svět, nebo když z něj odcházíte?“

Baúlové

Baúlové jsou bengálští mystičtí zpěváci z oblasti Západního Bengálska v Indii a z Bangladéše. Výraz Baúlové označuje současně mystickou společnost a pěveckou tradici. Jedná se o velmi heterogenní skupinu s mnoha větvemi, jejíž členové se většinou řadí k vaišnavistickým hinduistům nebo k súfijským muslimům. Jsou nápadní svým oblečením a hudebními nástroji, jejich původ neznáme. Nejvýznamnějším básníkem praktikujícím baúlskou tradici je Lalon Fokir. Baúlské písně měly značný vliv na poezii a hudbu Rabíndranátha Thákura.

Info podle anglické wikipedie Pavel Sedlák

Miloš Mikota

Výklad symbolů

Je velmi pravděpodobné, že u nás objevil Komenského pečeť R.J.Vonka v roce 1935, když v tom roce vydal v Kalichu osmistránkový pamětní spisek k 265.výročí úmrtí J. A. Komenského.

R. J. Vonka, který již v r.1926 vydal v nakladatelství Unitaria knížku "ŽENY ZE ŽIVOTA A DÍLA JANA AMOSE KOMENSKÉHO". Znal se s br. Dr. Čapkem, věnoval mu faksimile Komenského pečeti.

Tuto pečeť, která snad i naznačuje Komenského blízkost k německým Rosikrucianům, jejichž přívrženci byli mezi jinými i Komenského učitel Jan Valentin Andreae, filosof Leibniz, Francis Bacon a snad i Jan Kepler a j., vysvětluje R. J. Vonka následovně:

"Písmena J-A-C-M jsou srozumitelné: JOHANNES AMOS COMENIUS MORAVUS. Nad písmenkami J a A jsou dvě slunečnice (Slunečnice byly dovezeny do Evropy r. 1617). Mladá slunečnice se otáčí každý den za Sluncem ... je to symbol člověka, jenž se otáčí za Sluncem pravdy a poznání.

Nad písmenami C a M jsou dvě růžičky. Růže byla symbolem vytrvalosti a práce při svitu Luny, která je jako srpeček nad růžemi.

Nad slunečnicemi je Slunce. Mezi Sluncem a Měsícem je souhvězdí o pěti hvězdách. To je symbol vzájemnosti a bratrství

pěti kontinentů (Komenského vize spojených národů?). Pod růžemi je obraz studánky s vodou čisté pravdy.

Komenský nám říká: „Bud' jako slunečnice, nepřestávej hledat poznání a vědění. Bud' vytrvalý a neváhej nasadit na dobrou práci noc. Neopomínej se napájet ze studnice vody živé, ze studnice pravdy. Dbej vzájemnosti i bratrství a dosáhneš moudrosti. Pojd' sem, bratře, uč se moudrým býti!"

Tolik R. J. Vonka.

SLUNCE v pečeti Komenského je symbolem nejen pravdy, ale také symbolem nejvyššího zdroje všeho, tedy Boha. V pečeti má Slunce dvanáct paprsků a slunečnice dvanáct plátků. To symbolizuje dvanáct znamení ve zvířetníku (makrokosmos) a dvanáct čaker (lotosů) symbolizujících naše vnitřní síly (mikrokosmos).

MĚSÍC neboli Paní LUNA je protipól Slunce (tak jako jin a jang). A jejich vzájemné vibrace jsou důležité pro člověka.

Pět hvězdiček symbolizuje hvězdné nebe nad námi, které nás "naplňuje údivem", ale může také symbolizovat pět světových kontinentů, jak to naznačil R. J. Vonka, ale také pět světových náboženství (tehdy známých v Evropě: křesťanství, židovství, islám, hinduismus a buddhismus). Kéž by ten symbol vzájemnosti a bratrství se stal skutečností!

Číslo pět je také číslem člověka. Bůh je duch a proto je částečně přítomen i v člověku, je jeho živoucí silou, životem, podstatou.

Také květiny symbolizují člověka. V Komenského pečeti jsou to slunečnice a růže. Vyrůstají z půdy, naznačené travou a její zelená barva značí naději, naději růstu.

Není pochyby o tom, že růže symbolizuje ženu neboli princip ženský, dále také životní cyklus, kontinuitu života, reinkarnaci, evoluci a tajemnost.

Růže je mystickým symbolem panenské čistoty (viz Dante, Jean de Meung, Guillaume de Lorris, Pico della Mirandola a j.) a mravní čistoty vůbec.

V bezprostřední blízkosti růží je v Komenského pečeti pramen - pramen čisté vody. Voda sama je symbolem čistoty, a to jak fyzické,

tak i duchovní.

Zde bychom mohli použít citát Cyrila Jerusalémkého (315-386):

"Voda je obsažena ve všech věcech; vodu potřebují k životu rostliny, zvířata a lidé; deštěm sestupuje k zemi. Sestupuje v jediné podobě, působí však rozmanitým způsobem“.

Je to jeden a týž pramen, který zavlažuje zahradu, a je to jeden a týž déšť, který sestupuje na celý svět. Ale stává se bílým v lilii, červeným v růži, tmavožlutým v hyacintu. V pestré rozmanitosti se ukazuje v rozličných předmětech. Jinak v palné, jinak ve viné révě. Ve všem je vším, ač: je jen jednoho druhu a sama o sobě voda není rozdílná. Déšť se nemění, ale řídí se přirozeností věcí, jež jej přijímají a je pro jednotlivou věc tím, co jí odpovídá."

Touto alegorii vysvětluje Cyril působení Ducha božího, který je jen jeden a jednoho druhu, nerozdělený, ale působí tak jako když dřevo přijme vodu, vyžene větve, tak i Duch boží přináší různé plody a různé dary.

Komenského pečeť je také jedna a ke každému mluví svým způsobem.

Bratru Dr.Čapkovi byla inspirací k vytvoření unitářského znaku, který jest jediným a jedinečným mezi různými unitářskými znaky.

Na rozdíl od Komenského pečeti je unitářský znak na talárech a na praporci vyší barevně.

Podstatou štítu je modrá barva, v něm je umístěno velké červené U, z něhož vyrůstají dvě slunečnice se zelenými listy. Korunní plátky květů mají jasnou žlutě oranžovou barvu. Uprostřed horního okraje štítu je zlaté Slunce, vrhající dolů své zlaté paprsky. Nad dolním okrajem je nápis VERITAS VINCIT (PRAVDA VÍTĚZÍ). Tento znak ve velkém provedení zdobil průčelí nad kazatelnou v pražské Unitarii celou válku.

Bratr Rubeš ve svém článku "Kouzlo symbolu" (CC-XX-103) vysvětluje symboly unitářského znaku takto:

„Štít vyjadřuje ochranu, ochranu duchovních hodnot a všeho, co je nám svaté. Na štítu vévodí všemu Slunce, starý slovanský symbol Boha.

Vzhůru k slunci obracejí se slunečnice, jako by do sebe vpíjely životodárné paprsky sluneční ... Jejich účinkem přeměňují se živné látky v půdě ve šťávy, jež proudí květinami a pomáhají tvořit i nejvzdálenější buňky.

Květiny (slunečnice) symbolizují nás lidi. Jedna slunečnice je větší a druhá menší, ale větší se nevyvyšuje nad menší sestru; je silnější a je oné slabší ochranou. Silnější člověk - nebo duchovně vyspělejší člověk nemá na slabšího hledět s patra, ale má mu být ochráncem, pomocníkem a ukazovatelem cesty. Společně mají kráčet, k vyšší dokonalosti.

Každý člověk je jiný, je svůj a má své poslání na Zemi, ale všichni jsme si rovni před Bohem, boží Slunce lásky svítí na všechny stejně. Květiny symbolizují bratrství a sesterství - a také manželství.

Bůh je nám vším. Je naším světlem a Sluncem, ke kterému tíhnou naše myšlenky, city a poznávání.

Jako dva ochranné sloupy stojí obě ramena písmene U po stranách obou slunečnic a spojující se v počáteční písmeno označující naši náboženskou společnost vyjadřují celek duchovního společenství, jenž je duchovní ochranou a hradbou, záštitou proti nepříznivým vlivům vnějšího světa. Souměrnost písmene U nám symbolizuje soulad, mír a spravedlnost.

I barvy znaku mluví k nám; symbolickou řečí. Zlatá barva je barvou Slunce, dárce a udržovatele; života na Zemi. Oranžová je barva vzletu a životního optimismu. Zelená je symbolem naděje, hojnosti a štědrosti. Červená vyjadřuje teplo, zanícení a odvahu. Modrá je barvou oblohy, barvou klidu, důvěry a rozvahy.

Symbyly a symbolické projevy v unitářství nejsou formou ztrnulou a neměnitelnou ...“

Co k tomu dodat?

Jak na vás působí náboženské symboly? Na př. kříž, svastika (indická), pěticípá hvězda, šesticípá hvězda, lotos a jiné. N a p i š t e nám o tom!

Dr.N.F.Čapek se vyjádřil o našem symbolu v roce 1924 (v tehdejší **Svobodném bratrství**, jež bylo v podstatě unitářské) takto:

„Jako symbol a svátost zvolili jsme to nejněžnější,

nejpřístupnější a nejkrásnější, co nám příroda dává – k v ě t i n y.“

Neznámý autor

Desatero pro silného jedince

1. Dokáži udržet své myšlení čisté vůči všem lidem a vůči všemu dění kolem!
2. Uvědomuji si, že i potíže, které jsem měl v minulosti, přispěly k mému dobru!
3. Dokáži odpustit všem, kteří mi jakýmkoli způsobem ublížili. Kdo dovede odpouštět, i jemu bude odpuštěno.
4. Nikoho nebudu posuzovat, hrubě kritizovat ani pomlouvat.
5. Budu se snažit mít pro každého porozumění a pochopení!
6. V každém člověku je dobro i zlo – proto budu působit na své bližní pozitivně, abych v nich probouzel jen to dobré!
7. Stanu se pánem nad svými slabostmi! Vystříhám se hněvu, zlobení či dokonce rozčilování!
8. Ať mě potkájakákoli bolest či nepřízeň “osudu“, zůstanu klidný u vědomí, že to je moje “sklizeň“, kterou musím překonat pozitivními silami.
9. Budu se snažit, abych každý den kolem sebe šířil dobrou náladu, radost, lásku a pravdu - abych své bližní, se kterými se setkám, potěšil úsměvem, dobrým slovem, potřebnou službou a uvážlivou radou
10. Při dodržování těchto zásad budu žít s každým člověkem v harmonii! Při disharmonii budu hledat chybu u sebe!

K tomu mi dopomáhej Bůh – Nejvyšší láska a Nejvyšší moudrost.

Milan Klapetek

Poučení z vinného kmene

Základem mnoha známých i méně známých podobenství je vinný kmen, a z toho je patrné, že hledat moudrost právě zde není zdaleka teprve můj nápad.

Vinný kmen roste jako nenápadná, takřka nevzhledná křovina, takřka celoročně opěčovaná vinařovou péčí. K té patří i něco zvlášt-

ního - odstraňování rosných kořenů. Jak jsem si nechal věc vysvětlit, resp. jak jsem ji pochopil, jde o toto: Tato dřevina zapouští po zasazení jednak kořen hluboko kolmo do země, ale krom toho z kmene vyrůstají i mělce pod povrchem půdy vodorovně se táhnoucí "rosné kořeny". Tyto kořeny zachycují vláhu z rosy, která je vláhou snadno dosažitelnou, snadněji než tím, že by bylo třeba hnát kořen až málem kamsi do Austrálie. Pokud je dost vláhy z rosy, kmen se o růst svého hloubkového kořene příliš nestará. Ony rosné kořeny ovšem starostlivý vinař surově vylamuje! Ta zdánlivá bezcitnost má však svůj dobrý smysl. Rostoucí keř je zbaven možnosti spoléhat se na jednoduchou vláhu ranní rosy, která sice obvykle bývá, ale může stejně tak dobře nastat, že nebude. Ulámáním rosných kořenů nutí hospodář keř k tomu, aby hledal hlouběji, a tam nalézat jistější, spolehlivější zdroj potřebné vláhy.

Zdá se mi, že právě toto vinařovo úsilí je docela zvláštním podobstvím. Je to obraz něčeho, co může člověk klidně potkat nebo prožít ve svém vlastním životě. I v životě jde rovněž o to, kde bude člověk hledat potřebné jistoty, opory či zdroje. I zde se člověku pochopitelně na první pohled nabízí spousta věcí, které jsou právě tak jednoduché a samozřejmé jako ona ranní rosa. Je to něco, co prostě je, co stačí bez zvláštní námahy brát a z toho žít. Jenomže, jak již tomu bývá, i tato rosa může někdy přestat padat. I rostlina i člověk musí v takový čas dokázat žít z nějakých hlubších zdrojů, nebo uschne. Při poslechu vzpomínek mnoha lidí, kteří v životě museli přetrpět mnoho ztrát a porážek je možno zaslechnout právě tento motiv: to všechno je vedlo k tomu, že hledali ony zdroje a jistoty jinde, hlouběji. Každá ztráta byla takovým násilným zásahem, který je zbavil něčeho, s čím by se byli bývali spokojili a u čeho by zůstali. Ztráty a rány tak v jejich vzpomínkách vyznívají takřka jako dobrodiní. To je zvláštní způsob interpretace překážek. Bývá to vyjádřeno i výstižným úslovím - „co tě nezabije, to tě posílí“. V dějinách lidského myšlení stál patrně tento způsob výkladu smyslu "protivenství" a problémů na pozadí náboženské představy, že ono "Něco," ve které člověk věřil, to s ním myslí dobře, i když mu komplikuje život. Je to představa, že to, co člověku mění a kříží plány, není dílo zlomyslných nepřátel, nýbrž dobrého vinaře, který to s danou rostlinou myslí dobře a vede ho tím jen k tomu, aby hledal dále a hlouběji. Toto zvláštní pochopení životních

nesnázi nelze nikomu nijak vědecky dokázat nebo dokonce vnutit. Je možno pouze připomenout, že naše často používané slovo “problém“, mající nepříjemnou příchut’, pochází z řečtiny, a znamená tam původně “předhozenou věc” ve smyslu “příležitost”. Tedy rovněž cosi v podstatě kladného. Místem, na kterém může člověk o nějaký svůj rosný kořen přijít, může být klidně i nemocnice. Vedle těch, kteří tam něco ztraceného naleznou, budou vždy i ti, kteří se dozví, že už nebudou moci to a ono, že je konec s tím a šmytec s oním. Pak je třeba zapustit kořen životního elánu rovněž hlouběji. Do oblasti tohoto podobenství patří konečně i jedna vychovatelská moudrost, která zní na první poslech rovněž divně: “Pro své děti uděláš dobře, když jim dopřeješ trochu hladu a zimy”. I jednoduché pohodlí je velký rosný kořen.

Všechny možné ztráty si člověk sám pro sebe může vyložit, jak chce. Může hořekovat nad krutým osudem či poměry, nebo vidět i vinaře s nožem, který nemá zahubit, nýbrž posílit (ale ona i sama naše fyzická existence je nakonec jenom pouhý rosný kořen, řekl by nám novoplatonský myslitel, ale tak daleko bych přece jenom nešel...).

Nechte si to jít hlavou, až otevřete láhev vína. Je to v ní.

Milan Klapetek: Bylo, nebylo hrst pohádkových motivů s výkladem, Brno 2015, s.58-59.

Ralph Waldo Trine

Pro chvíle ticha k zamyšlení

Ztráviti každý den alespoň krátký čas na zdravém vzduchu má býti nejdůležitějším pravidlem, abychom se udrželi na výši. Nejsme-li tak zdraví, jak bychom býti mohli a měli, jednou z hlavních příčin jest, že náš život se stal velmi nepřirozeným. Žijeme pořád mezi zdmi a pod střechami, nejíme dost jednoduše a nedýcháme dostatek čistého vzduchu. To je ve velké míře - i když ne hlavní - příčinou, že je na světě tolik nervozity.

Příroda ... nás volá vždy k sobě ven a neposloucháme-li tohoto volání nebo jen zřídka, draze za to platíme.

Ivo Koukol

Virtuální realita

Jsme osamělí v přelidněném světě? Všimněme si, od zavedení mobilní komunikace do běžného života, není třeba se ani potkat, natož skutečně s někým se v klidu a s plnou pozorností setkat. Při tom alespoň “se potkat“ je odvěká potřeba sociální bytosti - člověka. Dnes je ale stále sám. Nechodí na tancovačky, nechodí do kostela, divadla, kina, do Sokola, ba ani popovídat si do hospody, ale sedě, leže kouká na většinou primitivní, zábavné komerční pořady. Co jsme dříve museli udělat, když jsme chtěli někoho oslovit nebo něco někomu sdělit, někoho někam pozvat? Bylo třeba napsat dopis, ručně nebo na psacím stroji, dát dopis do obálky, napsat adresu, nalepit známku a dopis hodit do schránky. A při tom všem jsme mysleli na toho, komu byl dopis určen. Pletlo se, šilo, vařilo, peklo, ... inu pracovalo. Místo kupování knih o dietě nebo chození do placeného cvičení se pracovalo na zahradě.

Vynález mobilu roku 1979 změnil nejprve způsob komunikace, seznamování a poté omezil i aktivní pohyb. Už není návštěva pod okny vyvolené, té nejmilejší ... “Moderní“ Romeo a Julie už nemusí opustit svůj obývací pokoj, aby si vyznali lásku. Klesá odolnost vůči frustraci i schopnost navazovat vztah mimo bezpečí svého počítače nebo mobilu. Četnost setkávání v hospodě u piva klesá, tloustneme doma bez přátel. Naštěstí nikoliv všichni, jsou i tací, kteří navštěvují rozumná společenství, např. Unitarii a to i pěšky.

Už nestojíme fronty na maso a toaletní papír ani u telefonní budky. Vše je snadno k dostání a tak zaháníme stres z obavy z tloustnutí a nemocí přejídáním se a mobilem neustále zapnutým i v noci. Není již třeba ani přemýšlet, vše co je předkládáno k věření, je již hotové a krásně zabalené. Ten, kdo nemá doma TV v HD, počítač s Windows 10 a chytrý mobil není IN. Ten, kdo to vše má, možná ani nezjistí, že je ve vleku toho co media vnucují (vždy pravdu?).

Reklama vznikla roku 1841. Možná jste si již zvykli, že vám ani nepřijde divné, že váš oblíbený seriál přeruší rodinka, která si chystá nějakou báječnou pochoutku z pytlíku, polykáte tabletky na všechno možné, také na hubnutí bez nutnosti pohybu atd. Paradox je, že jedna reklama propaguje něco, čehož následky jiná reklama slibuje odstra-

nit. Řada konzumentů si toto vůbec neuvědomuje, jsouce řízena houbou za reklamním letákem, slevou potravin a jiného zboží v nesmyslném kolotoči. Tomu lze těžko odolat, reklama je stručná, jednodušší než program, který původně sledujete. Cítíte se hloupě, když nekoupíte podivnou levnou potravinu z reklamních novin? Vytváříte si vlastní virtuální realitu, která je jednodušší než reálný život a je návyková. Po té přejdete na TV pohádky – alespoň dvě denně místo pohybu a tiše tloustnete. Konzument TV nalepený na obrazovku virtuální reality přestává myslet, nehýbe se, věří kdečemu a pomalu začíná mít komplexy. Např. není štíhlá jako ta z obrazovky, která každých deset minut se usmívá a krmí se ohromnou dávkou sladkostí.

Co závěrem? Vlivem nesprávně užívaných médií dochází k větší a větší izolaci lidí, ubývání společenských kontaktů a k oddělení logického myšlení a intuitivního vnímání. Člověk má sice stále větší množství informací, které jsou mu často k ničemu. Avšak úroveň kritického myšlení a schopnosti vyhodnocování a třídění informací upadá (viz nekritické přeposílání “mailů”). Lidé spíš nekriticky věří, než aby se zamýšleli nad tím, co je obklopuje a nad tím, jak se těmto všudypřítomným vlivům pasívně nepoddávat. Za svou osobu dodávám, že to bylo podnětem k tomu, proč jsem před 25 lety založil občanské sdružení ATOZ a proč již léta spolupracuji s brněnskou Unitarií.

Daniel Novotný

Tělesná cesta

Aeen si prohlížel blýskavou strukturu, kterou vytvořil. Obracel si ji ze všech stran: dokonalá, jako ostatně vše. Vtom dostal telepatickou zprávu od Ixona: "Mohl bych k tobě bliknout? Přišel jsem na něco nového."

Poté, co odpověděl kladně, se Ixon zjevil v jeho zorném poli.

Tentokrát přijal velmi zajímavou podobu, takovou zvláště, neobvykle chaotickou.

"Aeene, koukám, co jsi vytvořil... hmmm, něco podobného jsem udělal před sedmi megapulsy," kouknul Ixon na strukturu.

"Však je čím dál tím těžší přijít na něco originálního..." oponoval

Aeen.

"No právě," kontroval Ixon, "jak dlouho už si hrajeme se světlem a zvukem? Myslím, že přišel čas vymyslet něco nového."

"Kvůli tomu jsi ke mně bliknul?" zeptal se Aeen.

"Ano..." přisvědčil Ixon, "napadlo nás -spolupracuji s týmem bytostí- zasadit naše vědomí do prostředí, které by více kladlo odpor. Tím bude hra zajímavější."

"Odpor jakého druhu?" zeptal se Aeen.

"Bude to nová struktura: nazvali jsme ji hmota. Bude to fungovat tak, že do ní jednou blikneš: a pak už budeš svázaný s tou hmotnou strukturou. Nebudeš moct nikam jinam blikat a budeš nucen přijmout zákony, kterými se hmota řídí."

"Takže nebudu moct nikomu poslat zprávu?"

"Co se týče posílání zpráv, Eqi přišel na zajímavý nápad. Napadlo ho, že zvuk bude generovat tvoje tělesná schránka a budeš tím pádem moct přenášet zprávy do bezprostředního okolí. Bytosti budou od sebe oddělené, což dodá hře zajímavosti. Dále: tělesná stránka potřebuje stavební prvky z okolí, které se v těle opotřebovávají - bytosti budou nuceny je shánět. Zatím nevím, v jaké formě, to je ještě v jednání."

"Nevím, jestli by mě zajímalo být tak omezen..." odporoval Aeen.

"Někoho třeba ano: už k nám bliklo asi sto bytostí a začali jsme rozpracovávat jednotlivé struktury - celé jsme to nazvali "tělesná cesta": chápeš, jako opak toho, co jakožto neomezené duchovní bytosti jsme."

"Co si od toho slibujete?" otázal se Aeen.

"Víš... mohly by vzniknout dosti zajímavé struktury. Vyvinout se, postupně vytvořit od bytostí bliknutých do hmoty: byl tu návrh, aby si

nepamatovaly svoji předešlou existenci, nyní hlasujeme o tom, zda tuto možnost přijmout. Prostě: vzniknou zajímavé struktury, které by jinak nevznikly. Třeba teď jsme přišli na to, že omezíme telekinezi a bytosti použijí struktury, které jsou součástí těla, zvané ruce: pro omezené posouvání a manipulace se strukturami v okolí."

"Aha:" dokončil myšlenku Aeen, "To jsem zvědavý, co z toho bude. Ale aby se vám to z těch rukou nevymklo..."

PROGRAM NA MĚSÍC ČERVENEC 2017

Čtvrtek od 18:30 Staňkova 18a

13.7. *Josef Jackulak (setkání skupiny Allan Kardec):*
MODLITBA A LÉČENÍ

Pátky 17:00 až 19:00 Staňkova 18a

7.7. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná:* MISTR JAN HUS A IDEÁLY
HUMANITY

14.7. SETKÁNÍ U FONTÁNKY FONS SALUTIS ulice Studánka
PRAMENY PRAVDY

21.7 NAŠE LETNÍ DUCHOVNÍ ČTENÍ

28.7 NAŠE LETNÍ DUCHOVNÍ ČTENÍ

PROGRAM NA MĚSÍC SRPEN 2017

Pátky 17:00 až 19:00 Staňkova 18a

- 4.8.. *RNDr. Milan Lustig*: HIROŠIMA VARUJE –shromáždění ke Světovému dni boje za zákaz jaderných zbraní
- 11.8. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná*: LÁSKA – to co nemá definic ani hranic
- 18.8. MALÁ VODNÍ SLAVNOST aneb to důležité o vodě
- 25.8. *RNDr. Milan Lustig*: ŽIVOČICHOVÉ MEZI NÁMI A S NÁMI

www.unitaria.cz/brno; unitaria.brno@seznam.cz

Obec unitářů v Brně vydává dvouměsíčník "Poutník" obsahující původní články členů a přátel Unitarie, články z historie unitářství, poezii, aktuality i zábavu.

Pokud si přejete tento program nebo časopis "Poutník" dostávat e-mailem, sdělte vaši e-mailovou adresu v kanceláři Obce unitářů v Brně.

Redakční rada: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, Bc. Daniel Novotný,
Ing. Dalibor Halouzka, Ing. Ivan Sommer, Ing. Pavel Sedlák

Za obsah článku nese odpovědnost jeho autor.

MK ČR E 16083

